

چهارشنبه 4 اردیبهشت 1398 - 18 شعبان 1440 - 24 آوریل 2019

دستور امام خمینی(ره) برای بررسی مجدد قانون اساسی (1368ش)

دسته: امام خمینی(ره) - پای بررسی مجدد قانون اساسی (1368ش)

با گذشت يك دهه از اجرائی قانون اساسی مصوب سال 1358، علی‌رغم استحکام و نقاط قوت، مواردی در آن وجود داشت که عدم اصلاح آنها، اداره کشور را با مشکلات جدی در آینده روبرو می‌ساخت. از اینرو، تعدادی از نمایندگان مجلس و شورای عالی قضایی، از محضر امام خمینی(ره) خواستار تعیین هیئت بررسی متمرکز برای قانون اساسی شدند. حضرت امام نیز طی نامه‌ای به رئیس جمهور وقت، ضمن معرفی هیئتی 20 نفره به همراه 5 نفر از نمایندگان مجلس به انتخاب آن هیئت، آنان را مسئول بررسی و تغییر تعدادی از مواد و اصول قانون اساسی کردند. برخی از موارد مطرح شده برای تغییر عبارت بودند از: رهبری، تمرکز در مدیریت قوه مجریه و قوه قضاییه، تعیین نمایندگان مجلس شورای اسلامی، روشن کردن راه بازنگری قانون اساسی، تعیین جایگاه مناسب برای مجمع تشخیص مصلحت نظام و... هرچند در اواسط کار، ارتحال حضرت امام روی داد و شورا به طور موقت تعطیل شد؛ ولی در 20 تیر 1368 ش، کار شورا به اتمام رسید و اصلاحات انجام شده جهت تأیید به حضور حضرت آیت‌الله خامنه‌ای ارسال شد. موارد بازنگری شده به دستور مقام معظم رهبری در ششم مرداد همان سال به همه پرسیده‌ها ارسالی شد و مورد تأیید 38/97 درصد شرکت کنندگان در انتخابات قرار گرفت.

تأسیس، آغاز به کار، ادامه (1319ش)

در این روز برای اولین بار در ایران، اداره رادیو تأسیس و از فرستنده رادیو تهران، گزارش فعالیت‌های داخلی کشور پخش شد. در ابتدای تأسیس رادیو، اداره امور آن زیر نظر وزارت فرهنگ بود و برنامه‌های آن از یک فرستنده، به مدت روزانه پنج ساعت پخش می‌شد. پنج سال پس از افتتاح رادیو تهران، کم‌کم بعضی از شهرستان‌های ایران هم با فرستنده‌های محلی به پخش برنامه‌های محدود پرداختند، تا این که به تدریج بر قدرت فرستنده‌ها و مدت پخش برنامه‌ها افزوده شد. در اواخر سال 1319، این سازمان، اداره کل انتشارات و تبلیغات و در 1330 سازمان اداره کل انتشارات و رادیو نام گرفت که در فراهم آوردن اطلاعات، تهیه فیلم‌ها و گرفتن آخرین خبرهای مهم ایران و جهان فعالیت می‌کرد. در حال حاضر، شبکه‌های سراسری رادیو برای اقشار مختلف مردم ایران و شبکه‌های محلی در استان‌های مختلف کشور، برنامه‌های متنوع ارائه می‌کنند.

وفات عالم حلما، ملا معدی نایف، (1209ق)

شهر زیبا و تاریخی کاشان در طول تاریخ به «دارالمؤمنین» معروف بوده است. همواره عالمان بزرگ و نامی فراوانی از آن ظهور کرده اند و جهان اسلام از وجود نورانی آنان بهره‌های چشمگیری برده است. دانشمندانی که هر کدام با تألیفات خود در رشته‌های گوناگون چراغ هدایت شدند و یکی پس از دیگری در عرصه‌های علم و حکمت درخشیدند و بر زیباییهای این شهر جلوه دیگر بخشیدند. در این شهر با افول هر ستاره، ستاره‌ای دیگر طلوع می‌کند. در سال 1091 ق. هنگامی که دانشمند توانگر ملامحسن فیض کاشانی چشم از دنیا فرو می‌بندد از آن پس فروغ و نشاط معنوی شهر کاشان رو به افول و خمودی می‌نهد. این شهر حدود چهل سال زانوی غم به بغل می‌گیرد و به انتظار طلوع ستاره درخشان دیگر می‌نشیند تا اینکه در سال 1128 ق. در نراق - یکی از روستاهای اطراف کاشان - نوزادی از مادر متولد می‌شود. پدر وی که ابوذر نام داشت و از کارگزاران ساده دولتی بود، به امید اینکه فرزندش از ناشران حقیقی شریعت محمدی صلی الله علیه و آله و از منتظران واقعی حضرت مهدی (عج) باشد نام او را "محمد مهدی" می‌گذارد. این فرزند دوران کودکی و نوجوانی را در روستای نراق سپری می‌کند. در همان اوان نوجوانی علاقه شدیدی نسبت به تحصیل علم و آگاهی از واقعیتهای هستی در وجود خود احساس می‌کند. پس فرصت را از دست نداده، با ذوق و شوق فراوان آماده یادگیری علوم و معارف اسلامی می‌شود. بدین سال محمد مهدی آوای هجرت سر می‌دهد و برای ثبت نام در مدرسه علوم دینی کاشان به سوی آن دیار روانه می‌گردد. حوزه‌های علمیه آن دوران، از نظر پذیرش، برنامه روشن و ثابتی نداشت. هر علاقه‌مندی تنها با مراجعه و معرفی آوردن از سوی روحانی محل می‌توانست باسانی وارد مدرسه شود و از همان روز در پای درس استاد، حق حضور داشته باشد. او نیز این مرحله را پشت سر می‌گذارد و یکی از حجره‌های مدرسه را برای مطالعه و اقامت شبانه روزی خود انتخاب می‌کند. البته سادگی ورود عاشقان حقیقت به حوزه‌های علمیه بدان معنا هم نبود که از هیچ نوع نظم و برنامه‌ای برخوردار نباشد، بلکه طلاب علاوه بر اینکه زیر نظر استادان دلسوز و پرتلاش راهنمایی شده، پرورش می‌یافتند، در طول دوران تحصیل خود، امتحانهای سخت و گوناگونی از قبیل فقر، بیماری، کمبود استاد و مشکلات خانوادگی و... را یکی پس از دیگری از سر می‌گذراندند. به این ترتیب تنها

آغاز سفر تا، بچه، "ما، که بهله" همانگد معارف ایتالیا به، به آسیا (1271م) بودند و در اروپا به بازرگانی اشتغال داشتند، در اواسط قرن سیزدهم میلادی، دو برادر ونیزی که از خانواده ایتالیایی "پولو" بودند و در اروپا به بازرگانی اشتغال داشتند، در یکی از سفرهای تجاری خود در جنوب روسیه، به سبب وقوع جنگی در منطقه، راه بازگشت خود را مسدود یافتند و ناگزیر راه سرزمین‌های مجهول آسیای میانه و شرقی را پیش گرفتند. در آن زمان، چین، مغولستان، ترکستان شرقی و ایران در تصرف جانشینان چنگیزخان مغول بود. پس از بازگشت برادران پولو به اروپا، مارکو پولو در 24 آوریل 1271م به اتفاق پدرش راهی چین شد و مدتی در این سرزمین و جزایر جنوب شرقی آسیا به سیاحت پرداخت. او پس از سفر بیست و چند ساله و مراجعت به وطن در دهم اکتبر 1291م، سفرنامه‌ای به نام عجایب در زمینه ویژگی‌های جغرافیایی چین، ترکستان، مغولستان و بخشی از آسیای جنوب شرقی به رشته تحریر در آورد. وی در این کتاب از رایج بودن پول کاغذی در چین، وجود فاضلاب، پل‌های بلند، آتش‌نشانی و پست و... سخن گفته است. این نکات برای اروپاییان نیمه وحشی و نادان قرن سیزدهم میلادی باورکردنی نبود. از این رو ونیزیان، مردان خانواده پولو را مورد تمسخر قرار می‌دادند و آنها را دروغ‌زن و گزافه‌گو می‌خواندند. قبل از مرگ مارکو پولو، یارانش از او خواستند تا مطالب دروغ سفرنامه‌اش را معلوم کند. ولی او جواب داد که همه مطالب درست است و سرزمین چین عجایبی بیش از این دارد. با این همه، سفرنامه مارکو پولو تا مدت‌ها کتابی پردروغ شمرده می‌شد تا اینکه گسترش جهانگردی، صحت گفته‌های وی را ثابت کرد. افرادی می‌توانستند در این مرحله حساس قبول شده، نمره‌عالی به دست آورند که از روحیه قوی، علاقه، پشتکار و انگیزه الهی برخوردار باشند و تنها این گروه بودند که تا آخر نیز در این سنگر پرخطر می‌ماندند و از کیان اسلام و مسلمانان دفاع می‌کردند. هنوز نتیجه این مرحله از آزمون در مورد محمد مهدی درست روشن نشده بود. معلوم نبود وی در جرگه کدام یک از این دو گروه قرار خواهد گرفت. آیا به سرنوشت آن کسانی دچار خواهد شد که با اندک گرفتاری و دشواری، درس و بحث و مدرسه را رها کردند و رفتند یا اینکه آستین همت بالا زده، طریق عشق و عرفان در پیش می‌گیرد؟ در هر صورت او با توکل به خداوند یکتا و تکیه بر اراده آهنین، تلاش مخلصانه خویش را پی می‌گیرد و در حلقه درس اندیشمند توانا مرحوم "ملا جعفر بیدگلی" حاضر می‌شود. چندین سال از محضر پرفیض این عالم فرزانه خوشه های علم و حکمت می‌چیند و دوره مقدمات، سطح و مقداری از دروس عالی را در شهر کاشان به پایان می‌رساند. این عالم خدمتگزار پس از سالها فداکاری و خدمت، روز شنبه 18 شعبان 1209 در هشتاد و یک سالگی در شهر کاشان به دیار ابدی می‌شتابد و با پرواز جاودانی خویش ملت مسلمان عصر خود را به عزا و ماتم می‌نشانند. در آن حال پیکر پاک و مطهر نراقی با شکوه و عظمت فراوان در این شهر تشییع می‌شود و سپس به نجف اشرف منتقل گشته، در کنار حرم امیرالمؤمنین علی علیه السلام سر بر آستان علوی می‌گذارد و برای همیشه در آن مکان مقدس آرام می‌گیرد. رضوان خدا بر روان او باد.